

Maatregelen inzake de Bosbouw, de Houtvoorziening en de Jacht

Nu het bosbedrijfsjaar 1946/1947 op 30 September 1947 is geëindigd, kan een overzicht worden gegeven van de hoeveelheden hout, waarvoor over dat tijdvak vergunningen tot velling zijn verleend.

Hieronder volgen de cijfers, zoals die voor het kapplan 1946/1947 zijn vastgesteld en daarnaast een opgave van de hoeveelheden waarvoor kapvergunningen zijn verstrekt:

	cijfers kapplan	verleende kapvergunningen
naaldhout	80515 m ³	84100 m ³
eik	20217 m ³	31438 m ³
beuk	8890 m ³	12078 m ³
iep	9640 m ³	13856 m ³
wilg	69930 m ³	2168 m ³
populier		78763 m ³
n.a.g.	3155 m ³	7209 m ³

Bovendien is nog voor eigen gebruik en rechtstreekse verkoop aan landbouwers enz. in het tijdvak 1 Oct. 1946 tot 1 October 1947 kapvergunning verleend voor:

naaldhout	54015 m ³
eik	8978 m ³
beuk	247 m ³
iep	606 m ³
wilg	224 m ³
populier	4272 m ³
n.a.g.	8093 m ³

Ten einde zekerheid te hebben, dat het hout, waarvoor vergunning tot velling is gevraagd, ter beschikking komt voor de houtvoorziening, wordt aan de daarvoor in aanmerking komende kapvergunningen een lastgeving tot velling vóór een bepaalde datum verbonden. In het kapseizoen 1946/1947 is gebleken, dat in vele gevallen niet tijdig en soms in het geheel niet aan de verplichting tot velling is voldaan, waardoor een regelmatige aflevering van het hout aan het bedrijfsleven stagneerde. De Sectie Hout van de Centrale Dienst voor Economische Contrôle (de C.D.E.C.) zal daarom in het komende seizoen een strenge controle oefenen op de tijdige naleving van de verplichting tot velling. Aan de betrokken eigenaren wordt derhalve — ter voorkoming van moeilijkheden — in overweging gegeven er voor te zorgen, dat de velling vóór de gestelde datum wordt uitgevoerd.

BOSWACHTERIJ „NUNSPEET”

Mede in verband met overdracht aan het Staatsbosbeheer van enige boscomplexen onder de gemeente Nunspeet, ter grootte van 403 ha, afkomstig van mevrouw E. Weideman-van Vloten en mevrouw J. Däрман-van Vloten, welke gronden zijn toegevoegd aan de boswachterij „Nieuw-Soerel”, is de naam van deze boswachterij bij beschikking van de Minister van Landbouw-, Visserij en Voedselvoorziening van 19 September 1947, gewijzigd in boswachterij „Nunspeet”.

REGELING VAN LONEN EN ANDERE ARBEIDSVOORWAARDEN VOOR DE BOSBOUW.

Het College van Rijksbemiddelaars;

Gezien het verzoek van de Ned. Chr. Landarbeidersbond, gevestigd te Utrecht, strekkende tot het bindend opleggen van een regeling van lonen en andere arbeidsvoorwaarden voor de bosbouw;

Overwegende:

dat onderhandelingen tussen de Nederlandse Vereniging van Boseigenaren en de Samenwerkende Landarbeidersorganisaties niet geleid hebben tot het afsluiten van een collectieve arbeidsovereenkomst, aangezien de Nederlandse Vereniging van Boseigenaren voornoemd, niet akkoord kon gaan met de door de Landarbeidersorganisaties voorgestelde lonen en andere arbeidsvoorwaarden, zolang de houtprijzen niet naar evenredigheid waren verhoogd;

dat het gewenst is de lonen en andere arbeidsvoorwaarden voor de bosbouw in een algemene regeling vast te leggen;

dat voor deze bindende vaststelling in principe de tekst gevolgd kan worden van het door de Landarbeidersorganisaties ingediende voorstel, bestaande uit een algemeen deel (Deel I), waarvan het de bedoeling is, dat het voor het gehele land zal gelden, alsmede een bijzonder deel (Deel II) voor de provincies Noord- en Zuidholland en een bijzonder deel voor de overige provincies;

dat de door de Landarbeidersorganisaties voorgestelde lonen aanvaardbaar geacht kunnen worden in verband met het loonniveau in de landbouw;

dat echter enige andere arbeidsvoorwaarden, zoals de vacantieregeling en de bepalingen omtrent ziekte en ongeval niet voor bindende oplegging door het College in aanmerking komen, nu hierover bij partijen geen overeenstemming bestaat;

dat met de vaststelling dezer lonen, hier, gelijk in elke andere beschikking van het College, op generlei wijze een uitspraak wordt gedaan ten aanzien van de mogelijke gevolgen in de vorm ener prijsverhoging, aangezien de beoordeling van een verzoek tot verhoging van de prijzen en/of tarieven tot de uitsluitende bevoegdheid van het Directoraat-Generaal van de Prijzen, althans niet tot die van het College van Rijksbemiddelaars behoort;

Gelet op artikel 12 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945;

Stelt bindend vast de volgende regeling van lonen en andere arbeidsvoorwaarden voor de bosbouw:

DEEL I.

Algemene bepalingen. *Begrippen en onderscheidingen.*

Artikel 1.

Begrippen.

In deze regeling wordt verstaan onder:

1. „bosbouw”: de tak van hodemcultuur, waarin de werkzaamheden geheel of voor een belangrijk gedeelte bestaan in de verzorging van bossen;
2. „werkgevers”: zij, die als eigenaar of beheerder van bossen hierin werkzaamheden doen verrichten;
3. „arbeiders”: zij, die bij een werkgever op arbeidsovereenkomst werkzaam zijn ten behoeve van het verrichten van bosbouwwerkzaamheden, met uitzondering van degenen, die door de eigenaar of beheerder met de feitelijke leiding der werkzaamheden op de van diens eigendom of beheer deel uitmakende gronden zijn belast.

Artikel 2.

Onderscheiding der arbeiders.

De arbeiders worden voor de toepassing van deze regeling onderscheiden in:

- A. naar het dienstverband:
 1. vaste arbeiders;
 2. losse arbeiders;
- B. naar de leeftijd en de vakkennis:
 1. volwassen arbeiders;
 2. jeugdige arbeiders;
 3. leerlingen;
- C. naar de vakbekwaamheid.
 1. vakarbeiders;

2. ongeschoolde arbeiders ;
- D. naar de prestatie :
 1. volwaardige arbeiders ;
 2. niet-volwaardige arbeiders .

Artikel 3.

Dienstverband.

1. Onder „vaste arbeiders” worden verstaan arbeiders, die worden aangenomen voor ten minste één jaar.
2. Onder „losse arbeiders” worden verstaan alle arbeiders, die niet tot de in het vorige lid omschreven groep behoren.

Artikel 4.

Leeftijd en vakkennis.

1. Onder volwassen mannelijke arbeiders worden verstaan mannelijke arbeiders van 21 jaar en ouder.
2. Onder jeugdige mannelijke arbeiders worden verstaan arbeiders van 20, 19, 18 of 17 jaar.
3. Onder leerlingen worden verstaan :
 - 1°. mannelijke arbeiders van 14, 15 en 16 jaar ;
 - 2°. oudere arbeiders, voor zover zij bij schriftelijke overeenkomst als leerling zijn aangenomen.

Artikel 5.

Vakbekaamheid.

1. Onder vakarbeiders worden verstaan arbeiders, die ten minste 2 jaar in de bosbouw werkzaam zijn en de hun opgedragen werkzaamheden op zelfstandige wijze kunnen verrichten.
2. Onder ongeschoolde arbeiders worden verstaan arbeiders, die niet tot de in het eerste lid omschreven groep behoren.

Artikel 6.

Niet-volwaardige arbeiders

Onder niet-volwaardige arbeiders worden verstaan arbeiders, die ten gevolge van hun lichamelijke en/of geestelijke gesteldheid de bedongen en/of gebruikelijke arbeid niet op normale wijze kunnen verrichten.

Verplichtingen.

Artikel 7.

Algemene verplichtingen.

1. De werkgever is verplicht als een goed patroon te handelen.
2. De arbeider is verplicht het hem door of vanwege de werkgever opgedragen werk zo goed mogelijk en op ordelijke wijze uit te voeren.

HOOFDSTUK II.

Het dienstverband.

De arbeidsovereenkomst.

Artikel 8.

1. De arbeidsovereenkomsten met vaste arbeiders moeten schriftelijk worden vastgelegd.
2. Deze schriftelijke arbeidsovereenkomsten moeten bepalingen inhouden omtrent de aanvang der dienstbetrekking. Zij moeten tevens verwijzen naar de regeling, welke op de dienstbetrekking van toepassing is.
3. Zij kunnen voorts bepalingen inhouden omtrent :
 - 1°. de duur der overeenkomst met vaste arbeiders, die voor langer dan één jaar mochten zijn aangenomen ;
 - 2°. regelingen, als bedoeld in de artikelen 9 en 10 (opzegtermijn), 15 (aanvang en einde arbeidstijd), 20, lid 1 (tijdloon niet-volwaardige arbeidskrachten), 21 (tijdloon leerlingen), 26, lid 1 (in mindering te brengen wegens genot dienstwoning), 28 (emolumenten) ;
 - 3°. andere onderwerpen.
4. De schriftelijke arbeidsovereenkomsten mogen geen bepalingen bevatten, welke strijdig zijn met deze regeling.

Einde der dienstbetrekking.

Artikel 9.

Vaste arbeiders.

1. Voor en tegenover de vaste arbeider geldt een opzegtermijn van ten minste drie maanden.

2. Indien geen tijdige opzegging heeft plaats gehad, wordt de dienstbetrekking geacht voor een jaar te zijn verlengd op dezelfde voorwaarden of op de alsdan geldende voorwaarden. In bijzondere omstandigheden kan hiervan door en tegenover arbeiders, die ten minste 1 jaar in dienst van de betrokken werkgever zijn, worden afgeweken.

3. Bij beëindiging van het dienstverband van een arbeider, die in een dienstwoning woont, is deze verplicht tot ontruiming daarvan over te gaan, een en ander onverminderd de desbetreffende wettelijke voorschriften.

Artikel 10.

Losse arbeiders.

1. Voor en tegenover de losse arbeider geldt een opzegtermijn van ten minste één week. Bij opzegging of onderbreking wegens onwerkbaar weer ten gevolge van vorst of sneeuw, geldt echter een opzegtermijn, gelijk aan het nog resterende aantal werkdagen der lopende week.

2. Indien echter de dienstbetrekking is aangegaan voor een bepaalde tijd of voor een bepaald werk, eindigt zij zonder opzegging van rechtswege door het verstrijken van die tijd of de voltooiing van dat werk.

Artikel 11.

Algemene bepaling.

1. Voor alle opzeggingen geldt als dag, waartegen mag worden opgezegd, de Zaterdag.

2. Indien deze zou vallen op een feestdag, als bedoeld in artikel 16, lid 2, kan worden opgezegd tegen de voorafgaande werkdag.

Ontslagbewijs.

Artikel 12.

Ontslagbewijs.

1. Bij beëindiging van de dienstbetrekking is de werkgever verplicht de arbeider een ontslagbewijs te verstrekken.

2. Deze verplichting geldt niet, indien de arbeider zich niet heeft gehouden aan de tusschen partijen geldende regeling betreffende de opzegging.

Artikel 13.

Onderbrekingsbewijs.

De werkgever is verplicht aan de losse arbeider, die is aangenomen voor een bepaalde — op het ogenblik der onderbreking nog niet verstreken — tijd of voor een bepaald werk en wiens dienstbetrekking wegens vorst of sneeuw wordt onderbroken, een bewijs van onderbreking uit te reiken, houdende verklaring, dat hij geen bezwaar heeft, dat de arbeider tijdens de duur der onderbreking bij derden werkzaamheden verricht.

Deze verplichting geldt niet, indien de betrokken arbeider, tijdens de onderbreking een wachtgeld geniet, als bedoeld in artikel 10 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945.

Artikel 14.

Algemene bepaling.

1. Het is de werkgever verboden een arbeider in dienst te nemen, die niet in het bezit is van een ontslagbewijs of bewijs van onderbreking, als bedoeld in de beide vorige artikelen.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van arbeiders, die aantonen, dat zij gedurende de geldigheidsduur van deze regeling niet in dienst zijn geweest van een werkgever, die aan de bepaling van dit artikel gebonden was.

HOOFDSTUK III.

Bepalingen omtrent de arbeidstijd.

Artikel 15.

Aanvang en einde van de arbeidstijd.

Tijdstip en plaats van aanvang en einde van de arbeidsdag, alsmede tijdstippen van aanvang en einde der schafttijden, worden geregeld door de werkgever.

Artikel 16.

Arbeid op Zaterdagen en op Zon -en feestdagen.

1. Op Zaterdag eindigt de arbeidsdag op het uur van aanvang van de vastgestelde of gebruikelijke middagschafstijd, doch niet later dan één uur namiddag.

2. Op Zondag wordt geen arbeid verricht. Met Zondagen worden gelijkgesteld:

a. de algemeen erkende Christelijke feestdagen (Nieuwjaar, 2de Paasdag, Hemelvaartsdag, 2de Pinksterdag en 1ste en 2de Kerstdag);

b. ten aanzien van Rooms-Katholieke arbeiders: de 15de Augustus en de 1ste November;

c. ten aanzien van Protestants-Christelijke arbeiders: Goede Vrijdag en bid- en dankdagen, voor zover deze ter plaatse geheel of gedeeltelijk als feestdag worden gevierd;

d. de door de Regering officieel als nationale feestdagen aangewezen dagen.

3. In afwijking van de beide vorige leden zijn de arbeiders die belast zijn met de verzorging van vee en/of paarden verplicht des Zaterdags ook na het in lid 1 bedoelde tijdstip en des Zondags de noodzakelijke werkzaamheden, op deze verzorging betrekking hebbende, te verrichten.

Dezelfde verplichting rust op deze en de andere arbeiders, in dienst van de werkgever, ter zake van werkzaamheden, die dienen ter voorkoming of bestrijding van bosbrand.

De in de eerste volzin van dit lid bedoelde verplichting geldt niet voor één van de in ieder maandelijks tijdvak vallende Zaterdagen en voor de op die Zaterdag volgende Zondag.

Deze Zaterdag en Zondag worden in onderling overleg aangewezen.

Artikel 17.

Normale arbeidstijden.

1. De normale arbeidstijd bedraagt:

A. voor arbeiders, die belast zijn met de verzorging van paarden of de arbeid met zware landbouwmachines, een in de bijzondere bepalingen van deze regeling nader te regelen tijd, met dien verstande, dat de totale arbeidstijd per jaar niet stijgt boven 3000 uur;

B. voor andere arbeiders, dan die, welke zijn belast met de verzorging van paarden of de arbeid met zware landbouwmachines: een in de bijzondere bepalingen van deze regeling nader te regelen tijd, met dien verstande, dat de totale arbeidstijd per jaar niet stijgt boven 2600 uur, en voor arbeiders op wie de Arbeidswet van toepassing is, niet boven de bij of krachtens die wet gestelde maxima.

2. Onder arbeidstijd wordt in dit artikel verstaan de tijd, gedurende welke de arbeider voor het verrichten van arbeid ter beschikking van de werkgever staat, met uitzondering van de schafttijden.

Een dagelijkse schafttijd van 15 minuten of minder, zowel de voor- als namiddag wordt echter als arbeidstijd beschouwd.

HOOFDSTUK IV.

Bepalingen omtrent het loon.

Normaal tijdloon.

Artikel 18.

1. De normale tijdlonen worden vastgesteld bij de bijzondere bepalingen van deze regeling.

2. Onder normale tijdlonen worden verstaan tijdlonen, die:

a. gelden voor volwaardige volwassen, mannelijke arbeiders;

b. betrekking hebben op gewone werkzaamheden.

3. Voor andere arbeiders gelden ten aanzien van het loon de bepalingen van de volgende paragraaf. Voor met name te noemen werkzaamheden, die bijzondere vak-kennis of inspanning vereisen, kunnen bij de bijzondere bepalingen van deze regeling afzonderlijke tijdlonen worden vastgesteld.

Tijdloon voor bijzondere groepen van arbeiders.

Artikel 19.

Jeugdige mannelijke arbeiders.

Voor jeugdige volwaardige mannelijke arbeiders gelden de volgende lonen:

- a. voor 20-jarigen 95 % van het in artikel 18, lid 1, bedoelde loon;
- b. voor 19-jarigen 90 % van het in artikel 18, lid 1, bedoelde loon;
- c. voor 18-jarigen 80 % van het in artikel 18, lid 1, bedoelde loon;
- d. voor 17-jarigen 70 % van het in artikel 18, lid 1, bedoelde loon.

Artikel 20.

Niet-volwaardige arbeiders.

1. Voor niet-volwaardige arbeiders wordt het loon in onderling overleg tussen werkgever en werknemer vastgesteld.

2. Dit loon dient met de in artikel 18, lid 1, (c.q. 19) bedoelde lonen als uitgangspunt, naar redelijkheid en billijkheid te worden bepaald.

Artikel 21.

Leerlingen.

Het bepaalde in het vorige artikel is van overeenkomstige toepassing op de bepaling van het loon van leerlingen.

Tijdloon in bijzondere gevallen.

Artikel 22.

Feestdagen.

1. Over de bij of krachtens artikel 16, lid 2, aangewezen feestdagen is de werkgever verplicht het voor de betrokkene rechtens geldende tijdloon door te betalen, een en ander voor zover deze feestdagen niet op Zondag vallen.

2. Het bepaalde in het eerste lid geldt eveneens voor losse arbeiders, die vier weken in dienst van dezelfde werkgever zijn.

Artikel 23.

Onwerkbaar weer ten gevolge van regen.

1. Indien ten gevolge van regen het werk naar het oordeel van de werkgever of diens vervanger geen voortgang kan vinden, wordt het krachtens de bijzondere bepalingen van deze regeling rechtens geldende tijdloon niettemin doorbetaald, in welk geval de werknemerverplicht is, om, indien de werkgever zulks nodig oordeelt, gedurende die tijd, in zijn dienst andere arbeid te verrichten.

2. Het bepaalde in het vorige lid geldt niet voor:

- a. losse arbeiders, die op het ogenblik van onderbreking van de arbeid, nog geen vier weken bij de betrokken werkgever onafgebroken indienst waren;
- b. arbeiders, die op het ogenblik waarop het werk wordt onderbroken, in akkoord werken.

Bijzondere arbeidsuren.

Artikel 24.

Bijzondere arbeidsuren.

1. Onder bijzondere arbeidsuren, als bedoeld in het eerste lid van het volgende artikel worden verstaan:

a. op werkdagen, met uitzondering van de Zaterdag, de arbeidsuren vóór 7 uur en na 18 uur;

b. op Zaterdag de arbeidsuren vóór 7 uur en na 13 uur;

c. de arbeidsuren op Zondag.

2. In afwijking van het bepaalde in het 1ste lid gelden arbeidsuren ter voorkoming van bosbrand niet als bijzondere arbeidsuren.

Artikel 25.

1. Voor bijzondere arbeidsuren worden de volgende lonen betaald:

a. voor bijzondere arbeidsuren ter bestrijding van bosbrand een loon, dat 20 % hoger is dan het voor de betrokken arbeider rechtens geldende normale uurloon;

b. voor andere bijzondere arbeidsuren op werkdagen een loon, dat 30 % hoger is dan het voor de betrokken arbeider rechtens geldende normale uurloon;

c. voor andere bijzondere arbeidsuren op Zondagen een loon, dat 50 % hoger is dan het voor de betrokken arbeider rechtens geldende normale uurloon.

2. Voor arbeiders, wier beloning niet in een uurloon is uitgedrukt, wordt het ter plaatse geldende uurloon als basis genomen.

Emolumenten.

Artikel 26.

Woning.

1. Aan de arbeider, die in een dienstwoning woont, wordt voor het genot daarvan op zijn loon een bedrag in mindering gebracht. De grootte van dit bedrag wordt bij de aanvang der dienstbetrekking tussen werkgever en arbeider in onderling overleg, naar gelang de waarde der woning, volgens de plaatselijke toestanden, bepaald.

2. In de bijzondere bepalingen van deze regeling kan een maximum worden vastgesteld.

Artikel 27.

Land- en bosbouwproducten.

Indien aan arbeiders uit land- en/of bosbouwproducten bestaande emolumenten worden verstrekt, dan worden deze berekend naar de van Overheidswege vastgestelde productcentenprijzen of bij gebreke van deze, naar geldende marktprijzen.

Artikel 28.

Emolumenten van andere aard.

De ter beschikkingstelling van emolumenten van andere aard geschiedt, indien de bijzondere bepalingen van deze regeling daaromtrent geen andere voorschriften bevatten, naar een in onderling overleg tussen werkgever en arbeider vast te stellen waarde-bepaling.

Akkoordloon.

Artikel 29.

De tarieven moeten zodanig worden bepaald, dat bij bijzondere prestatie — per object — een loon kan worden verdiend, dat ten hoogste 30% hoger is dan volgens het naar tijdsruimtevastgestelde loon zou zijn genoten.

HOOFDSTUK V.

Bepalingen van sociale aard.

Kort verzuim.

Artikel 30.

Kort verzuim met behoud van loon.

1. De werkgever is verplicht de arbeider op diens verzoek vrij te geven en het voor hem rechtens geldend tijdloon door te betalen in navolgende gevallen:

1°. bij het overlijden van de echtgenote en eigen inwonende kinderen gedurende de tijd van het overlijden tot en met de dag van de begrafenis;

2°. gedurende 1 dag:

- a. bij de ondertrouw van de arbeider;
- b. bij het huwelijk van de arbeider;
- c. bij het huwelijk van een der eigen kinderen of pleegkinderen, broeders of zusters van de arbeider of van diens echtgenote;
- d. bij bevalling van de echtgenote;
- e. bij het overlijden van een der eigen uitwonende of aangehuwde kinderen, ouders, schoonouders of grootouders;

f. bij de begrafenis van een der uitwonende of aangehuwde kinderen, ouders, schoonouders, broeders of zusters, grootouders en aangehuwde broeders of zusters, mits de begrafenis wordt bijgewoond;

3°. in geval van noodzakelijke medische verzorging, gedurende de werkelijk benodigde tijd tot ten hoogste één dag, voor zover deze verzorging niet buiten de arbeidstijd kan plaats hebben;

4°. in geval van wettelijk voorschrift of door de Overheid zonder geldelijke vergoeding opgelegde verplichting gedurende de werkelijk benodigde tijd tot ten hoogste 1 dag, voor zover deze verplichting persoonlijk moet worden nagekomen.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van losse arbeiders, die minder dan 4 weken onafgebroken bij de betrokken werkgever in dienst zijn, behoudens in de gevallen, als bedoeld onder 1°, onder 2°, d en f, en onder 4°.

3. De bepalingen van dit artikel treden in de plaats van het bepaalde bij artikel 1638c, derde, vierde en vijfde alinea van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 31.

Kort verzuim zonder behoud van loon.

1. De werkgever is verplicht aan in artikel 4, lid 3, onder 1° bedoelde leerlingen en aan jeugdige arbeiders op verzoek van hun wettelijke vertegenwoordiger gedurende ten

hoogste twee werkdagen per week vrijaf te geven voor het volgen van theoretisch en/of praktisch bosbouwonderwijs.

2. Tenzij bij de betaling van het loon daarmede reeds uitdrukkelijk rekening is gehouden, wordt gedurende dit verzuim het loon niet doorbetaald.

Vacantieregeling.

Artikel 32.

Vacantie.

1. Vaste arbeiders hebben gedurende het contractjaar recht op een vacantie van 6 werkdagen benevens 4 snipperdagen met behoud van loon.

2. Losse arbeiders hebben recht op een halve dag vacantie met behoud van loon, voor elke maand dienstverband bij eenzelfde werkgever.

Tevens hebben zij recht op 4 snipperdagen met behoud van loon.

3. Als snipperdagen worden o.a. beschouwd de feestdagen, als bedoeld in artikel 16, lid 2, sub *b*, *c* en *d* voor zover op deze dagen vrijaf wordt gegeven.

4. De vacantiedagen worden in onderling overleg tussen werkgever en arbeider vastgesteld met dien verstande, dat de 6 niet als snipperdagen aan te merken vacantiedagen, zo de arbeider dit verlangt, moeten worden toegestaan over 2 niet aansluitende perioden van 3 achtereenvolgende dagen, waarvan ten minste 1 periode tussen 1 Mei en 1 October. Tevens zal onder de voormelde 6 vacantiedagen 1 Zaterdag moeten zijn.

5. Het is de arbeider verboden op vacantiedagen in loondienst bij derden werkzaam te zijn.

DEEL II.

Bijzondere bepalingen voor de provinciën Noord- en Zuid-Holland.

HOOFDSTUK VI.

Artikel 33.

Normaal tijdloon. (Zie art. 18, lid 1.)

Het normaal tijdloon bedraagt:

A. a. voor vaste arbeiders, als bedoeld in art. 17, 1ste lid, sub B, f 35 per week;
 b. voor vaste arbeiders, voor wie in art. 17, 1ste lid, sub A, een maximum arbeidstijd van 3000 uur per jaar is gesteld, f 35 per week, voor zover zij niet meer dan 2600 uur per jaar werken, alsmede indien zulks wel het geval is, een bedrag van f 0.70 per uur voor elk gewerkt uur boven de 2600;

B. voor losse arbeiders:

a. vakarbeiders f 0.70 per uur;
 b. ongeschoolden f 0.66 per uur.

Artikel 34.

Dienstwoning. (Zie art. 26 lid 2.)

Het maximum bedrag, dat voor het gebruik van een dienstwoning met tuin van normale grootte mag worden afgetrokken, bedraagt f 4 per week.

DEEL II.

Bijzondere bepalingen voor de overige provincies.

HOOFDSTUK VI.

Artikel 33.

Normaal tijdloon. (Zie art. 18, lid 1.)

Het normaal tijdloon bedraagt:

A. a. voor vaste arbeiders, als bedoeld in art. 17, 1ste lid, sub B, f 32 per week;
 b. voor vaste arbeiders, voor wie in art. 17, 1ste lid, sub A, een maximum arbeidstijd van 3000 uur per jaar is gesteld, f 32 per week, voor zover zij niet meer dan 2600 uur per jaar werken, alsmede, indien zulks wel het geval is, een bedrag van f 0.64 per uur voor elk gewerkt uur boven de 2600;

B. voor losse arbeiders:

a. vakarbeiders f 0.64 per uur;
 b. ongeschoolden f 0.60 per uur.

Artikel 34.

Dienstwoning. (Zie art. 26, lid 2.)

Het maximum bedrag, dat voor het gebruik van een dienstwoning met tuin van normale grootte mag worden afgetrokken, bedraagt f 4 per week.

Slotbepaling.

Deze regeling treedt in werking met ingang van de datum van publicatie in de *Nederlandse Staatscourant*.

Zij kan te allen tijde door het College van Rijksbemiddelaars worden gewijzigd of ingetrokken.

s-Gravenhage, 4 Augustus 1947.

Het College van Rijksbemiddelaars.

De wnd. Voorzitter,

A. C. Josephus Jitta.

HUMORISTICA.

„In een groot houthakkerskamp in Noord-Zweden waren 100 houthakkers en 2 kooksters te werk gesteld. De opzichter van dit kamp had o.a. tot taak iedere maand „rapporten in te zenden over de gang van zaken aan de betrokken maatschappijen. De „opzichter diende rekening te houden met de wensch van zijn superieuren, die aan statistisch samengestelde rapporten de voorkeur gaven.

„Het gevolg was dat de nauwgezette opzichter aan het eind van zekere maand aan „zijn superieuren het volgende rapport inzond:

„In de afgelopen maand is 2% van de Houthakkers in het huwelijk getreden met „100% van de kooksters.”

(Uit: „Informaties”, van de Vakgroep Groothandel in Hout, no. 92 d.d. 4 October 1947.)

EEN HERDRUK VAN HET SEPTEMBERNUMMER VAN 1944?

De redactie overweegt een herdruk te geven van het Septembernummer van 1944, waarvan een groot deel van de oplage door de oorlog is verloren geraakt, terwijl er zeer velen navraag hebben gedaan. Zij, die eventueel gaarne voor een exemplaar in aanmerking komen, melden zich het best thans reeds tot de secretaris van de redactie Ir F. W. Burger, Zweerslaan 14, Bilthoven, daar het voor een groot deel van het aantal dezer meldingen zal afhangen of ook werkelijk tot herdruk zal worden overgegaan. De prijs zal vermoedelijk wel iets hoger zijn dan een los nummer, maar wij hopen, dat niet alle kosten op de aanvragers behoeven te drukken.

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

OPRICHTER Dr J. R. BEVERSLUIS

Orgaan van de Nederlandsche Boschbouwvereniging

19e Jaargang

No. 12

December 1947

Oorspronkelijke Bijdragen

OPENING VAN DE NAJAARSBIJEENKOMST DER
N.B.V. IN HET MAARTEN MAARTENSHUIS TE
DOORN OP 10 OCTOBER 1947 DOOR
DEN VOORZITTER Dr H. VAN VLOTEN.

Dames en Heren,

Ik heet U allen hartelijk welkom in het gastvrije Maarten Maartenshuis, waaraan wij zulke goede herinneringen bewaren. Het heeft ons vandaag ten tweeden male vriendelijk opgenomen voor het houden van een bijeenkomst.

Twee jaren geleden heeft de Heer de Beaufort in een bezielde en bezielende rede ons ingeleid in de sfeer van dit prachtige verblijf bij zijn openingswoord met onz bosdagen.

Toen waren het een complex van moeilijkheden, waarin de Nederlandse bosbouw door oorlog en bezetting was geraakt, en het zoeken naar de mogelijkheden deze te overwinnen, die ons bezig hielden. De toen naar voren gebrachte verlangens en opvattingen zijn deels in vervulling gegaan, deels getoetst aan de gebeurtenissen.

Dat wij van onze zorgen bevrijd zouden zijn, kunnen wij niet zeggen. Integendeel, naast de verplichtingen, die wij hier dankbaar mogen constateren, zijn veranderingen opgetreden, die zonder twijfel het herstel van ons bos bemoeielijken en vertragen. Op de voorgrond staat in dit opzicht de verhoging van lonen en sociale lasten door de regeling, die kort geleden door het College van Rijksbemiddelaars dwingend aan het bosbedrijf werd opgelegd.

De ons inziens gerechtvaardigde verwachting, dat een andere regeling voor de houtprijzen deze zwaar drukkende verhoging van de onkosten zou compenseren, zal waarschijnlijk niet in vervulling gaan. Een verhoging van de maximum houtprijzen naar de maatstaven van het buitenlandse hout, dat belangrijk duurder is, wordt onjuist geacht, omdat deze verhoging het evenwicht tussen lonen en prijzen zou verstoren. (Onder ons gezegd, een verhoging van de lonen, zoals zojuist toegepast wordt blijkbaar niet geacht, dit evenwicht te verstoren!). Bovendien zijn de betrokken instanties van oordeel, dat een verhoging geen zin heeft, omdat de houtprijzen een neiging tot dalen vertonen, terwijl het vrij laten van de prijzen geen goedkeuring kan vinden, omdat — notabene — de prijs dan te hoog zou stijgen. In dit stadium, in deze impasse, waarin de geleide economie zich blijkbaar bevindt, waarin al naar het nodig is, een daling of een stijging van de houtprijs wordt aangenomen, behoeven wij ons geen illusies te maken.

Een ding is zeker — ik wees hierop reeds bij de opening van onze voorjaarsvergadering in dit jaar, in de bosbouw zal een besparing op de kosten van arbeidskrachten noodgedwongen moeten worden toegepast. Een middel daartoe zou kunnen zijn, het werk in het bos tot het alleruiterste minimum te beperken.

Maar gelukkig zal de liefde voor het bos en het enthousiasme om het steeds weer naar moderne inzichten te verbeteren, de bouseigenaren behoeden voor een al te negatieve houding.

Daarbij kan de mechanisatie ons helpen. Daarom heeft het bestuur der N.B.V. gemeend, nog eens te moeten terugkomen op het gebruik van werktuigen in het bos en de najaars-bijeenkomst te moeten wijden aan besprekingen en demonstraties van werktuigen.

Onze commissie voor de wetenschappelijke cursussen was van oordeel, dit jaar de cursus te moeten overslaan, 'De daardoor vrij gekomen tijd hoopt het bestuur nuttig te besteden aan de vraag naar de mogelijkheden van en kostenbesparing door mechanisatie, ditmaal wat algemeener gesteld dan verleden jaar in Apeldoorn.

Temeer kunnen wij dit nu doen, omdat in de loop van het laatste jaar ervaringen werden verzameld o.a. door een „Commissie voor boswerktuigen” ingesteld door de Nederl. Heidemij in samenwerking met het Koninklijk Domein en het Staatsbosbeheer. Deze commissie bestaat uit de heren Houtzagers, Brantsma, Malsch, Gerbranda en van den Ban.

Het verheugt ons, dat enige leden der commissie bereid zijn, om ons van de resultaten en verwachtingen, die uit de genomen proeven voortvloeien, een en ander mede te delen. Helaas moet ik hieraan het teleurstellende bericht toevoegen, dat de Heer van de Ban onverwachts op medisch advies enige tijd rust moet nemen en verhinderd is, zijn voordracht zelf te houden. Wij stellen het zeer op prijs, dat zijn medewerker Ir Bakker Arkema als plaatsvervanger wil optreden en wij uit zijn mond zullen horen, wat de Heer van den Ban ons wilde voordragen. Ook bij de demonstraties morgen mogen wij op de aanwezigheid van den Heer Bakker Arkema rekenen.

Behalve aan de beide sprekers volgens ons programma wil ik graag ook nog den Heer Veen gelegenheid geven iets mede te delen over een methode, om oerbanken in de grond en hun oorspronkelijke ligging, te breken door middel van springstof.

Wij hopen, dat deze bosdag het zijne ertoe zal bijdragen, om ons enig perspectief te openen. Wat wij echter dadelijk in het oog moeten houden, is, dat een mechanisatie met rendabel effect voor kleinere en middelmatig grote bedrijven slechts te verwerkelijken zal zijn op een coöperatieve basis, zoals deze o.a. door de Nederl. Heidemij wordt geboden.

Ik open dan ook deze bijeenkomst met de wens, dat onze besprekingen in een geest van samenwerking zullen verlopen, een geest die in deze omgeving thuis behoort en de beste waarborg geeft, het doel te bereiken, dat de N.B.V. nastreeft: de bevordering van de bosbouw in Nederland in de ruimste betekenis.